

ло распнато, погребено, въскръснжло и въскачено на небеса-та, а сега сѣди отдѣсно на Бога Отца, присѫтствува тайствено и на Св. Прѣстолъ въ наши-ты Св. олтари. Проче като съверцавамы, че помежду насъ ся намира Самичъкъ Божественный Искупителъ, какъ другояче можемъ изрази по-прилично свои-ты благоговѣйны чувства и благодарность-тѣ си камъ Господа, та не — съ благоговѣйно покланяніе? Заради това и Священникъ-тѣ ся покланя до земїж-тѣ съ благоговѣйне прѣдъ Господа, прѣбывающаго въ Святы-ты тайны, а пѣвачи-ти располагать камъ това сѫщето и народа, кога пѣвѣть тоя стихъ: *Теке поемъ, Теке благословимъ, Теке благодаримъ Господи, и молимъ Ти сѧ, Боже нашъ.* Въ това врѣмѧ, кога-то ные Христиане-ти ся покланямы на прѣтворены-ты Св. Дарове, Св. Черкова, като чадолюбива майка, съ звѣніе-то си за «Достойно», убажда и на оныя, кои-то не сѫ дошли на черковж, за това голѣмо священнодѣйствіе. Тя желае, що то тѣ, като чюжтъ звона, да си напомнятъ за сичко, що става въ храма, и да си напустятъ за малко врѣмѧ сички-ты занятія, та да възدادятъ и тѣ благодареніе на Господа; мысль-та, че тогава присѫтствува Самичъкъ Господъ съ Прѣчисто-то си тѣло и кръвь на Святая прѣстолъ, подъ вида на хлѣба и вино-то, тряба да вѣзбуди желаніе и въ тѣхъ, да просяять отъ Бога съ слово-то на вѣрѣ-тѣ и Молитвѣ-тѣ помилование заради кръстны-ты заслуги на Господа Иисуса.

Благодарение.

Слѣдъ освятываніе-то на Св. Дарове, Священникъ-тѣ спомянува тайно Святіи-ты, и благодари Бога, за дѣто въ лице-то имъ не дасть посрѣдници и молители прѣдъ Прѣстола на небесно-то милюсьрдіе; а послѣ, и прѣдъ сичкия народъ, възнася благодареніе О прѣсвѣтѣ, Прѣчистѣ, Прѣблагословенниѣ Еладычицѣ, нашей Богородицѣ, като на по-голѣмѣ отъ сички-ты, що сѫ послужили, и като що служи и сега за наше-то спасеніе и застѣженіе прѣдъ Господа; а послѣдствіе на това и Христиане-ти, кои-то сѫ въ храма, іж прославляватъ и думатъ: *Достойно есть яко въ истиинѣ, блажити Тѧ Богородицѧ, Присноблаженниѧ, и Прѣнепорочнѧ, и Матерь Бога нашего. Честѣйшѧ Херѹшимъ, и Славиѣйшѧ безъ сравnenія Серафимъ, безъ истилѣнія Бога Слова рождшиѧ, сѫщѧ Богородицѧ Тѧ величливи.* Дордѣ трае и това славословіе, Священникъ-тѣ ся молятайно за умрѣлы-ты, съ надѣждъ, да въскръснатъ, що-то Господъ